

Stanowisko uzgadniane Konfederacji na Rzecz Reform Ustrojowych¹

(stan uzgodnienia na 15 sierpnia 2015 roku, wersja rozwojowa)

Kontakt: jozef.kamycki@op.pl

Polska według Stanisława Staszica, Jerzego Zdziechowskiego i Mariana Wieleżyńskiego

*„Zwalczym lichwę i pogardę, będziemy Polakami
Dał nam przykład Sigurjónsson², jak zwyciężać mamy”*

Rodacy, Przyjaciele!

Jak zdążyliście zauważyć, nie jest to „stanowisko uzgodnione” a tylko „stanowisko uzgadniane”. To proces a nie projekt. Postaraj się zrozumieć całość, bo jest to przemyślana konstrukcja a nie zbiór luźnych postulatów. Pomyśl co by tu jeszcze ulepszyć, aby to opracowanie stało się sztandarem zjednoczeniowym Polaków. Wiedz – narodu świadomego pokonać nie sposób. Zostań konfederatem.

Konfederaci

Spis treści

1. Misja.....	1
2. Reforma ustroju politycznego – kontrakt wyborczy.....	2
3. Reforma ustroju monetarnego – suwerenny pieniądź.....	4
4. Reforma ustroju gospodarczego.....	7
a) Spółka właścicielsko-pracownicza (S.W-P.).....	7
b) Konglomeraty - związki gospodarcze o integracji produktowej.....	8
5. Reforma ustroju rolnego – wielostronne umowy wspólnie kontrolowane.....	9
6. Reforma ustroju samorządowego - Lokalny Klaster Samorządowy.....	10
7. Reforma systemu podatkowego – łamanie egoizmu społecznego.....	11

1. Misja

Konfederacja na Rzecz Reform Ustrojowych (KoRReUs) chce uzmysłwić Polakom, że formuła demokracji przedstawicielskiej oparta wyłącznie na „sile kartki wyborczej” wyczerpała już możliwości wyłaniania władzy z autentycznym mandatem społecznym. Mandat autentyczny zastąpiony został, bowiem, mandatem etatystycznym wspieranym władzą liderów partyjnych, mediów i pieniądza.

Polacy byli kiedyś twórcami nowoczesnego ustroju politycznego opartego o artykuły henrykowskie i *pacta conventa* (*warunki uzgodnione*). Zawetowali władzę absolutystycznego „pomazańca bożego”, władzą „pierwszego pośród równych” (*primus inter pares*). Istotą tej politycznej zmiany było:

- Przeniesienie ośrodka ustalającego cele i programy działania z samodzielnego władcy na społeczność obywateli oraz

¹Konfederacja jest luźnym stowarzyszeniem osób fizycznych i prawnych uczestniczących w pracach nad wykreowaniem polskiego modelu społecznej gospodarki rynkowej. Niniejsze opracowanie jest wspólną własnością współautorów.

²Frosti Sigurjónsson – autor przyjętego przez rząd Republiki Islandii raportu w sprawie reformy systemu monetarnego. Tekst po polsku: <https://dl.dropboxusercontent.com/u/75370509/Reforma-monetarna1.pdf>

- Rozdzielenie fazy demokratycznego ustalania celów od fazy 1-osobowego kierownictwa przy ich realizacji.

Jesteśmy przekonani, że trzeba i można nawiązać do historycznych rozwiązań ustrojowych:

- Sejmy konwokacyjne, na których pracowano nad „warunkami uzgodnionymi”, byłyby zorganizowane w formie kampanii wyborczych,
- Akt wyborczy przejąłby funkcję dawnego sejmiku elekcyjnego,
- Uchwalone prawo, na wzór artykułów henrykowskich, skutkowałoby - za niedotrzymanie „kontraktów wyborczych” - odsunięciem osób odpowiedzialnych od sprawowania powierzonej przez Naród funkcji.

Żyjemy w innych czasach niż szlacheckie. Proces tworzenia *warunków uzgodnionych* trzeba zorganizować inaczej. Artikulacją interesów społecznych winny zajmować się ugrupowania obywatelskie, stające do kampanii wyborczych z gotowymi ofertami projektów politycznych i gospodarczych, tj. projektami rozwiązań legislacyjnych (ustaw, uchwał), za które biorą odpowiedzialność i z realizacji których rozliczają się na podstawie zawartego z wyborcami prawnie wiążącego

KONTRAKTU WYBORCZEGO.

Kontrakt wyborczy jest nową jakością we współczesnej polityce. Umożliwia on wprowadzenie w życie procedury odwołania przez wyborców osoby wybranej w wyborach dowolnego szczebla, gdy ta osoba nie wywiąże się z kontraktu.

Polską racją stanu jest zbudowanie ustroju politycznego gwarantującego wyłanianie spójnej programowo i kadrowo ekipy z silnym mandatem społecznym, gotowej realizować projekty dla dobra wspólnego i dla rozwoju Polski.

Bardzo ważna dla świata i Polski jest zmiana systemu monetarnego (w tym porzucenie systemu oprocentowanego pieniądza), który się zdegenerował i służy kreacji rzekomego długu, zaciskającego pętlę na narodach i rodzinach oraz zniewalającego ludzi. Odzyskanie suwerenności nad emisją własnej waluty jest dziś najważniejszym elementem odzyskania suwerenności politycznej i gospodarczej.

Jako Konfederaci **zgodnie uważamy, że:**

- **przywrócenie podmiotowości politycznej wyborcom,**
- **przywrócenie suwerenności monetarnej i gospodarczej państwu,**
- **wdrożenie autentycznej demokracji ekonomicznej oraz partnerstwa pracy i kapitału**

wymagają przeprowadzenia **wielu PILNYCH ZMIAN USTROJOWYCH**, z których siedem przykładowych projektów reform przedstawiamy poniżej, służących jako założenia do rozwiązań ustawowych i jako merytoryczny załącznik do kontraktu wyborczego.

2. Reforma ustroju politycznego – kontrakt wyborczy

(mgr Romuald Starosielec, mgr Małgorzata Sożewska - Wirkus, mec. Jacek Kędziński, dr Aleksander Kisil, Ryszard Schaeffer)

Władzę w Polsce sprawują politycy bez mandatu społecznego. Rodzi to szereg patologii naszego życia publicznego: oderwanie reprezentantów narodu od potrzeb wyborców, zastąpienie odpowiedzialności wobec społeczeństwa partyjnym serwilizmem, podporządkowanie dysponentom mediów i pieniądza. Stworzony system nie dopuszcza do zmian, zwalcza inicjatywy prowadzące do ograniczenia jego zgubnych wpływów, demonstruje swą arogancję i siłę, co z kolei wywołuje zniechęcenie społeczne i ucieczkę od obowiązków obywatelskich Polaków.

CELE, KTÓRE CHCEMY OSIĄGNĄĆ.

1. Przeniesienie wyborczych ośrodków decyzyjnych z central partyjnych do lokalnych społeczności.
2. Konsekwentne, 100%-owe, precyzyjne rozdzielenie władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej.
3. Wyeliminowanie pieniądza jako czynnika dominującego kampanię wyborczą.

4. Oparcie polskiego systemu parlamentarnego o duże ugrupowania obywatelskie o rodowodzie programowym, wyrosłe z oddolnych potrzeb obywateli.
5. Wyborcy mają otrzymać szerszą merytoryczną podstawę do podejmowania racjonalnych decyzji przy urnach.
6. Ochrona procesu stanowienia prawa przed lobbieniem korporacyjnym.
7. Stworzenie prawa na wzór artykułów henrykowskich, które będzie skutkowało - za niedotrzymanie „kontraktów wyborczych” – odsunięciem przez wyborców swoich przedstawicieli od sprawowania powierzonej im funkcji.

POSTULATY REFORMY USTROJU POLITYCZNEGO.

1. Zmiana roli Senatu przez poszerzenie jego zadań o funkcję Izby Samorządowo – Gospodarczej, która stałaby na straży interesów gospodarczych państwa jako całości oraz dbała o jego rozwój. Kandydatów na senatorów proponują izby gospodarcze.
2. Wprowadzenie nowej ordynacji wyborczej, opartej na systemie większościowym w okręgach trzy mandatowych do Sejmu, w okręgach z jednym mandatem do Senatu.
3. Komitety wyborcze w okręgach będą mogły zgłaszać swych kandydatów przy uzyskaniu poparcia: 100 wyborców do rady powiatu, 200 wyborców do sejmiku wojewódzkiego, 300 wyborców do Sejmu oraz do Senatu.
4. **Ugrupowania wyborcze muszą, poprzez prezentację kontraktów wyborczych i gabinetów cieni, udokumentować swoją spójność programową i kadrową już w trakcie rejestracji komitetu wyborczego.**
5. Ugrupowania polityczne stojące do wyborów będą stroną tych kontraktów. Przedłożone programy wyborcze, muszą mieć formę pisemną pod rygorem nieważności i zawierać rozwinięte postulaty legislacyjne oraz terminy ich realizacji, przy założeniu:
  - samodzielnego sprawowania władzy przez dane ugrupowanie,
  - uczestniczenia w koalicji lub pozostawania w opozycji.

Niedotrzymanie kontraktu wyborczego przez posła traktowane będzie jako czyn karalny, ścigany z urzędu w ramach pozwu zbiorowego złożonego przez minimum 100 wyborców z jego okręgu wyborczego. Sankcje dotknęłyby wszystkich posłów ugrupowania mających istotny wpływ na przebieg prac legislacyjnych.

1. Wszystkie komitety w danym okręgu będą dysponowały takimi samymi warunkami promocji własnych programów, co zapewnią im nieodpłatnie media państwowe. Władze samorządowe, właściwe dla okręgu wyborczego, będą decydowały o wysokości funduszy przeznaczanych na kampanię wyborczą wyłącznie w ramach własnego okręgu. Prowadzenie kampanii w sposób wykraczający poza przyjęte formy i ramy skutkować będzie skreśleniem kandydatów danego komitetu wyborczego z list wyborczych.
2. Posłowie, senatorowie i radni będą zobowiązani składać wyborcom swojego okręgu sprawozdania po każdej zakończonej sesji sejm i senatu.
3. Wprowadzenie ustawowej, solidarnej odpowiedzialności każdego posła danego ugrupowania politycznego za realizację kontraktu wyborczego.
4. Dożywotnie ograniczenie sprawowania funkcji posła, senatora lub radnego do liczby trzech kadencji.
5. Wzmocnienie demokracji bezpośredniej poprzez obligatoryjność przeprowadzenia referendum po zebraniu minimum podpisów i obligatoryjność wprowadzenia rozwiązań wybranych przez głosujących w referendum.
6. Funkcje publiczne powinni sprawować wyłącznie przedstawiciele Narodu Polskiego, przebywający w Polsce i związani z Polską na stałe od kilku pokoleń.
7. Wsparcie działalności merytorycznej partii politycznych kwotowym odpisem w wysokości 1% płacy minimalnej w deklaracji podatkowej PIT.

Należy uczynić z aktu wyborczego kontrakt społeczny wielkiej wagi, w którym obietnice wyborcze będą traktowane jako zobowiązania publiczne w myśl art. 919-921 Kodeksu Cywilnego, z możliwością wyegzekwowania ich przez wyborców na drodze sądowej lub referendalnej.

3. Reforma ustroju monetarnego – suwerenny pieniądź

Zapomnij o pieniądzu kruszcowym. Definitywnie odszedł on do historii w 1971 roku gdy USA odmówiły Francji wydania złota za zgromadzone u nich eurodolary. Teraz pieniądź to banksterska alchemia skrętnie skrywana za tzw. „strategiami kotwiczenia waluty”. Zrozum: że teraz „to dług rodzi pieniądź a nie odwrotnie”. Postaraj się zrozumieć podstawowe pojęcia.

Głód monetarny – powiększający się niedobór środków płatniczych potrzebnych do regulowania transakcji gospodarczych, powstały na skutek inflacji oraz wzrostu PKB. Przyrasta on rocznie średnio o:

Skutki inflacji: średnio 3% od pieniądza M3

$3\% * 1\,067\,302$ mln (kwota ze sprawozdania NBP „Podaż pieniądza M3 i czynniki jego kreacji – stan na 31 maja 2015r.”) = 32 019 mln

Skutki wzrostu PKB: średnio 3% od PKB

$3\% * 1\,729\,000$ mln (PKB za 2014r) = 51 870 mln

Razem głód monetarny: **83 889** mln zł.

Powstający niedobór środków płatniczych w żaden sposób nie jest „zawiniony” przez społeczeństwo, aby ponosiło tego skutki.

Pieniądź dłużny – pieniądź wykreowany z niczego (ex nihilo) przez system bankowy pod zastaw zdolności kredytowej pożyczkobiorców. „Głód monetarny” tworzy potrzeby pożyczkowe. Banki bezprawnie go przywłaszczyły.

Kreacja pierwotna – kreacja pieniądza przez banki centralne pod zastaw warrantów (pożyczki lombardowe i redyskontowe). Występuje czyniona głównie pod zastaw obligacji państwowych.

Kreacja wtórna – kreacja pieniądza przez banki komercyjne z wykorzystaniem mechanizmu rezerwy częściowej.

Obecne instrumenty polityki pieniężnej – regulacja dopływu pieniędzy do obiegu odbywa się poprzez ustalanie przez Radę Polityki Pieniężnej stóp procentowych NBP, oraz wielkości rezerwy częściowej. Operacje dostrajające polegają na ograniczaniu lub forsowaniu akcji kredytowych. NBP prowadzi także działania aprecjacyjne polegające na sprzedaży lub wykupie bonów pieniężnych.

Strategia kotwiczenia waluty – ogólne zalecenia dla systemu bankowego jak mają reagować na sytuację pieniężną na rynku. Obecną strategią kotwiczenia waluty w Polsce jest strategia celu inflacyjnego.

Podaż pieniądza M3 i czynniki jego kreacji (informacja przyspieszona)

Lp.	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2014 r. w mln zł	Stan na 30.04.2015 r. w mln zł	Stan na 31.05.2015 r. w mln zł (1)
A.	Podaż pieniądza (M3)	1 059 185,6	1 057 355,6	1 067 302,3
1.	Pieniądź gotówkowy w obiegu (poza kasami bankowymi)	130 024,3	135 055,2	138 090,9
2.	Depozyty i inne zobowiązania	914 547,0	908 386,5	914 505,2
2.1.	Gospodarstwa domowe	591 577,7	603 288,9	605 406,9
2.2.	Niemonetarne instytucje finansowe	51 926,9	46 130,8	44 107,7
2.3.	Przedsiębiorstwa	225 878,7	209 866,6	213 711,4
2.4.	Instytucje niekomercyjne działające na rynku	18 105,4	18 574,3	18 819,7
2.5.	Instytucje samorządowe	24 020,5	28 301,3	30 378,4
2.6.	Fundusze ubezpieczeń społecznych	3 037,8	2 224,6	2 081,0
3.	Pozostałe składniki M3	14 614,3	13 914,0	14 706,3
B.	Aktywa zagraniczne netto w mln zł w mln EUR (2)	172 801,5 40 541,8	174 736,9 43 319,3	178 913,0 43 319,3
C.	Aktywa krajowe netto	886 384,1	882 618,7	888 389,3
1.	Należności	1 005 737,3	1 025 442,6	1 039 652,6
1.1.	Gospodarstwa domowe	593 249,7	609 556,7	619 227,1
1.2.	Niemonetarne instytucje finansowe	55 020,7	53 897,1	54 302,2
1.3.	Przedsiębiorstwa	298 520,5	303 312,9	307 477,7
1.4.	Instytucje niekomercyjne działające na rynku	5 682,8	5 635,2	5 670,4
1.5.	Instytucje samorządowe	53 263,4	53 040,5	52 975,1
1.6.	Fundusze ubezpieczeń społecznych	0,2	0,2	0,2
2.	Zadłużenie netto instytucji rządowych szczebla centralnego	169 029,6	150 147,0	150 630,2
3.	Saldo pozostałych pozycji netto	-288 382,9	-292 970,9	-301 893,5

Według danych NBP na dzień 31. 05. 2015 banki udzieliły w sumie kredytów na kwotę **301 893,5 mld zł. większą niż posiadają depozytów!!!** Proszę dla przykładu porównać wartości depozytów i kredytów przedsiębiorców (kolor zielony). Warto wspomnieć, że pieniądze wykreowane na poczet długu nigdy nie opuszczają systemu bankowego i pozostają tam na zawsze, nawet po spłacie kredytów przez pożyczkobiorców.

Trybut banksterski – danina płacona międzynarodowemu systemowi bankowemu za prawo używania pieniądza. Wynosi ona:

Z tytułu zakazu emisji suwerennego pieniądza (art. 4 ustawy o NBP) – kwota „głodu monetarnego”

83 889 mln zł.

Koszty odsetek od sumy kredytów pomniejszone o koszt odsetek od lokat.

$6\% * 1\,190\,292$ mln zł (suma pożyczek) = **71 416** mln zł

Razem roczny trybut banksterski

155 295 mln zł

TAK DALEJ BYĆ NIE MOŻE!!!

(Koordynacja: mgr Jacek Rossakiewicz, mgr inż. Józef Kamycki, mgr Stanisław Adamczyk, mgr Adam Domaradzki)

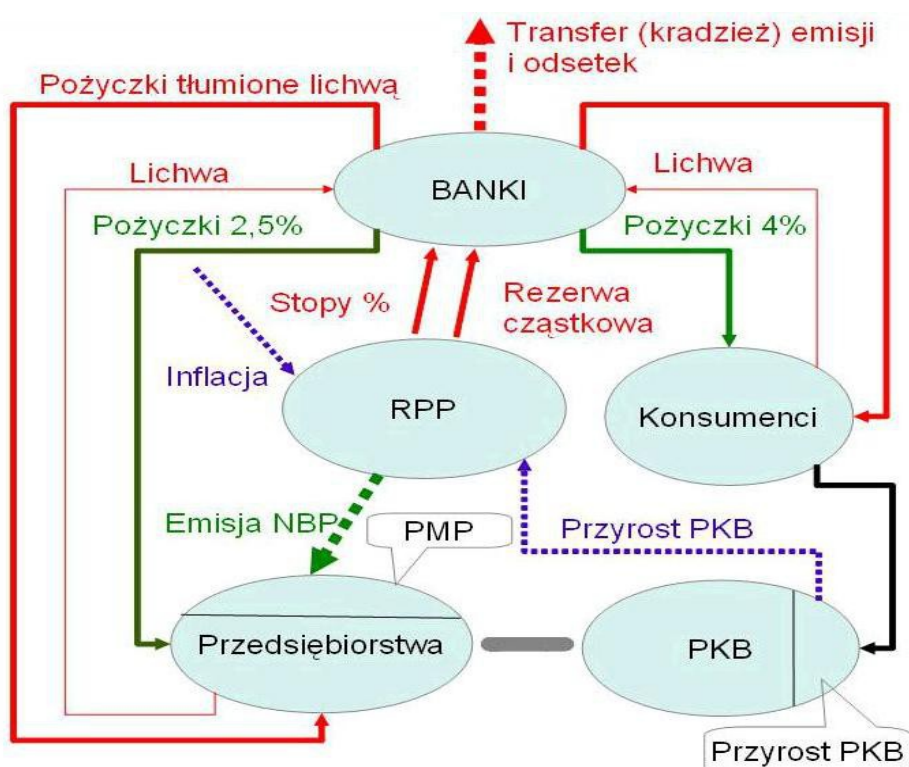
Ograniczenie konstytucyjnego prawa NBP jedynie do emisji znaków pieniężnych jest bezprzykładnym aktem pozbawienia nas suwerenności gospodarczej. Polska gospodarka została skazana na sztucznie tworzony „głód monetarny”, który może być zaspokajany jedynie kreacją pieniądza dłużnego. W ten sposób została na nas nałożona kontrybucja wyceniana średnio na około 130 mld zł rocznie. Ten proceder należy przerwać za wszelką cenę. W tym celu postulujemy następujące zmiany w architekturze monetarnej:

1. **Powrót do pełnej suwerenności Narodowego Banku Polskiego w zakresie emisji pieniędzy pod każdą postacią** (podstawa: art. 227, § 1 oraz art. 89, § 1 w tym pkt d. Konstytucji RP) – gotówka (monety i banknoty), stanowią jedynie 13% środków rozliczeniowych funkcjonujących w polskim systemie finansowym - stan: maj 2014, wg NBP.
2. Likwidację oprocentowania i rezerwy częściowej jako narzędzi polityki monetarnej.
3. Całkowite wyeliminowanie możliwości kreowania pieniądza dłużnego oraz kreacji środków płatniczych przez banki komercyjne oraz kreacji pieniądza w systemie rezerwy częściowej. Przejście do złotej reguły bankowości mówiącej o 100 procentowym osadzeniu pożyczek w aktywach.
4. Wprowadzenie urzędowych, maksymalnych stawek opłat za udzielenie pożyczki (mają jedynie pokryć koszty utrzymania banków). Banki z zasady powinny stać się instytucjami użyteczności publicznej działającymi na zasadzie non-profit.
5. Podstawowym instrumentem **operacji dostrajających** ma być emisja pełnowartościowego pieniądza narodowego nie będącego długiem, uwzględniająca wyrównanie spadku siły nabywczej społeczeństwa na skutek inflacji oraz niedoboru pieniądza na wykup wzrostu PKB.
6. Strategia kotwiczenia waluty powinna bazować na parytecie gospodarczym i celu inflacyjnym a jej podstawą powinny być, zatwierdzone prawnie, formuły emisyjne opracowane na przypadki:
  - utrzymywania się wskaźników inflacji i wzrostu PKB w dopuszczalnych widełkach,
  - wystąpienia nadmiernej inflacji,
  - wystąpienia deflacji,
  - wystąpienia stagflacji.
7. Operacje dostrajające nowo zdefiniowanej Rady Polityki Pieniężnej będą przeprowadzane w cyklu kwartalnym.

8. **Kwota pieniędzy wykreowanych z niczego**, jako zapis komputerowy („in nihilo”) a będących równowartością nadwyżki udzielonych przez banki kredytów nad posiadanymi depozytami, zostanie przejęta na rachunek Skarbu Państwa i będzie powiększała łączną kwotę emisji w miarę sływu tych pieniędzy z systemu bankowego.
9. **Kierunki przekazywania wyemitowanych pieniędzy do gospodarki** powinny zabezpieczać utrzymanie równowagi towarowo-pięniężnej. W żadnym przypadku emisją pieniądza nie można finansować zobowiązań o charakterze stałym.

Podstawowe kierunki dystrybucji pieniądza emitowanego (rozproszenia emisji pieniądza) to:

- Dokapitalizowanie przedsiębiorstw realizujących partnerstwo właścicielsko-pracownicze poprzez dopłaty do udziałów kapitałowych w spółkach właścicielsko-pracowniczych. Kwota dokapitalizowania byłaby równa dla właścicieli i pracowników i wynikała z podzielenia kwoty emisji przez ilość osób spełniających ustawowe warunki. Kwoty te byłyby niezbywalne (jak jest to w przypadku akcji), jednak z prawem dziedziczenia.
  - Wsparcie konsumpcji poprzez dywidendę narodową w sytuacji nadpodaży produktów.
10. Decyzje o procentowym podziale łącznej kwoty emisji na cele produkcyjne i konsumpcyjne podejmuje Senat.

Istotą zmiany architektury monetarnej jest:

- wyeliminowanie transferu/kradzieży emisji pieniądza i odsetek przez międzynarodowy system finansowy w narzuconej nam architekturze pieniądza dłużnego (kolor czerwony),
- przejęcie emisji suwerennego pieniądza przez NBP na pokrycie „głodu monetarnego” i skierowanie go na dokapitalizowanie udziałów kapitałowych właścicieli i pracowników (**Pracowniczy Majątek Produkcyjny**) w spółkach właścielsko – pracowniczych (kolor zielony).

Celem nowej architektury monetarnej jest:

- Obniżenie potrzeb pożyczkowych przedsiębiorców o kwotę około 40 mld zł rocznie (to kwota emisji wyliczona dla przeciętnych wskaźników inflacji oraz wzrostu PKB przy kwartalnym cyklu operacji dostrajających) i kosztów finansowych przedsiębiorców (kosztów kredytu) o około 4 mld zł rocznie.
- Obniżenie obciążeń odsetkowych konsumentów i przedsiębiorców o kwotę około 70 mld zł rocznie z tytułu obniżenia oprocentowania kredytów do wartości urzędowych.
- Stworzenie trwałych warunków rozwoju polskiej gospodarki poprzez zwiększenie możliwości inwestycyjnych

polskich przedsiębiorców oraz zmniejszenie zatorów płatniczych.

- d) Stworzenie silnego mechanizmu antyinflacyjnego. Pieniądze bowiem pojawią się wcześniej po stronie popytowej (dając zwiększoną ofertę towarów i usług) niż po stronie podaży.
- e) Stworzenie silnej motywacji do kształtowania się partnerskiego modelu stosunków właścicielsko–pracowniczych w Polsce.

Zaznaczyć należy, iż zdecydowane uatrakcyjnienie kapitału produkcyjnego w stosunku do kapitału finansowego, w efekcie skutkowałoby znacznym wzrostem inwestycji. Natomiast spadek wartości kapitału produkcyjnego na skutek zużycia technicznego i technologicznego rekompensowany byłby emisją pieniądza.

- f) Stworzenie silnych mechanizmów do ujawniania się szarej strefy i poszerzenia się bazy podatkowej. Stwarza to także realne nadzieje na obniżenie indywidualnych obciążeń podatkowych.
- g) Likwidacja przepompowywania pieniędzy od warstw biedniejszych do bogatych przez urealnienie kosztów kredytów.
- h) Uwolnienie społeczeństwa od pułapki toksycznego zadłużenia i radykalne ograniczenie spekulacji pieniądzem.

4. Reforma ustroju gospodarczego

a) Spółka właścicielsko-pracownicza (S.W-P.)

(dr Aleksander Kisil, mgr inż. Józef Kamycki, mgr inż. Jan Sposób, mgr Romuald Starosielec)

Polacy pracując w kraju nie mogą być dłużej traktowani jak tani inwentarz. Mają prawo do współzarządzania i współwłasności. Wprowadzenie partnerskiego modelu stosunków właścicielsko - pracowniczych traktujemy jako wartość samą w sobie. Nie jest nam dłużej potrzebna cicha wojna pomiędzy pracodawcami a pracownikami z negatywnymi tego skutkami dla ekonomii i stosunków społecznych. **Postulujemy zatem uzupełnienie prawa gospodarczego o taką formę spółki**, która sprzyjałaby upowszechnieniu własności pracowniczej oraz zapewniała stosowny udział pracowników w zarządzaniu przedsiębiorstwami.

Chcemy osiągnąć następujące cele:

- Otwarcie prawnej drogi do zastępowania konfliktowego, partnerskim modelem stosunków w przedsiębiorstwach.
- Uwłaszczenie pracowników na majątku produkcyjnym. Umożliwienie pełnej partycypacji ekonomicznej i politycznej pracowników w przedsiębiorstwach.
- Otwarcie drogi do powstawania przedsiębiorstw „strukturalnie innowacyjnych” reagujących na potrzeby rynku całym swym organizmem, a nie tylko przy pomocy wyspecjalizowanych służb.
- Wylimitowanie z naszego życia gospodarczego mentalności „wolnego najemity”, groźnej dla spójności narodu.
- Zobowiązanie przedsiębiorstw do stosowania „zarządzania przy otwartych księgach rachunkowych” (*open book management*).
- Stworzenie możliwości akceptowalnego społecznie sposobu powszechnego rozproszenia emisji do gospodarki na dokapitalizowanie udziałów kapitałowych wspólników założycieli i pracowników.
- Wylimitowanie zysku właściciela jako jedynego celu działalności przedsiębiorstwa i zastąpienie go „długookresową maksymalizacją dochodów załogi”.

Powyższe rozwiązania pomogą w wyeliminowaniu poczucia niesprawiedliwości i frustracji bazy pracowniczej.

Zasadniczy postulat to: uzupełnienie kodeksu spółek handlowych o nową formę prawną prowadzenia działalności gospodarczej w której:

1. Pracownik stawałby się z mocy prawa współwłaścicielem, po spełnieniu ujętych w statucie przedsiębiorstwa warunków.

2. Dysproporcja łącznych pożytków (zarobków i udziału w przyroście aktywów) pomiędzy pracodawcą a pracobiorcą nie powinna przekroczyć ustawowo ustalonych wskaźników. Wstępna propozycja to od 1:2 do 1:10.
3. Plan własnościowy przedsiębiorstwa powinien zawierać dwa wyodrębnione filary własnościowe: kapitał statutowy (wspólników założycieli) oraz pracowniczy majątek produkcyjny (PMP).
4. Pracowniczy majątek produkcyjny powstawałby z kwot z podziału zysku przedsiębiorstwa oraz poprzez kapitalizację - na imiennych kontach pracowniczych - salda inwestycji odtworzeniowych zaksięgowanych w ciężar kosztów operacyjnych.
5. Przedsiębiorstwa zobowiązane będą do wynegocjowania z załogą regulaminu tworzenia, ewidencjonowania, audytu i umarzania PMP.
6. Przedsiębiorstwa powinny mieć urządzenia księgowe służące do ewidencji PMP pozwalające także na wyodrębnienie kwot kapitału dofinansowanego emisją pieniądza przez NBP, który podlegałby regułom określonym przez prawo państwowe.
7. Statut powinien chronić prawo wspólników założycieli do zarządzania w obszarach decyzyjnych prawnie zastrzeżonych.
8. Forma zarządzania powinna zabezpieczać osiąganie konsensusu pomiędzy interesami kapitału statutowego i pracowniczego majątku produkcyjnego w kluczowych dla pracowników obszarach decyzyjnych.
9. PMP uczestniczyłby w zyskach i stratach na takich samych zasadach jak kapitał statutowy.

Dokapitalizowanie emisją pieniądza udziałów w spółkach właścicielsko-pracowniczych należy traktować jako najważniejszy instrument polityki gospodarczej państwa.

Materiał uzupełniający: <http://fureus.neon24.pl/post/117688.zrozumiec-spolke-wlascielsko-pracownicza-s-w-p>

b) Konglomeraty - związki gospodarcze o integracji produktowej

(koordynacja: mgr inż. Józef Kamycki, dr Marcin Halicki)

Polska gospodarka nie jest skazana na model oligarchiczny. Koncentracja kapitału może, bowiem, następować w konglomeratach spółek właścicielsko – pracowniczych łączących się wokół osi produktowych z jednoczesną wspierającą integracją kapitałową. Doświadczenia konglomeratów azjatyckich, hiszpańskiego Mondragónu, fińskiej Nokii wskazują na wyjątkową skuteczność ekonomiczną takich organizacji gospodarczych.

1. Celem wdrożenia koncepcji związków gospodarczych o integracji produktowej jest:
  - a) zastąpienie umów konsorcjalnych i umów kontraktacyjnych nowoczesnymi umowami wspólnie kontrolowanymi. Umowy te dają zdecydowanie lepszą ochronę interesów podmiotów słabszych oraz nie wprowadzają zbędnych usztywnień rozrachunkowych łamiących zasady gry rynkowej;
  - b) stworzenie ram organizacyjnych i prawnych dla związków gospodarczych funkcjonujących w sposób trwały i zorganizowany w oparciu o umowy ramowe;
  - c) obniżenie progu inicjatywy gospodarczej poprzez rozłożenie ryzyka biznesowego. Umowy te przewidują określenie procentowego, proporcjonalnego do poniesionych kosztów, udziału każdego wspólnika w cenie sprzedaży produktów końcowych;
  - d) obniżenie kosztów transakcyjnych poprzez zawiązywanie się trwałych więzi o charakterze formalnym i nieformalnym;
  - e) przyspieszenie rozwoju gospodarki lokalnej i regionalnej opartej o zaufanie;
  - f) zniesienie tajemnicy handlowej w ramach tych związków, przyspieszenie propagacji wiedzy;
  - g) umożliwienie małym podmiotom korzystania z „efektu skali” poprzez specjalizację w ramach fragmentu procesu technologicznego i przemyślane inwestowanie.

2. Historycznym prawozorem dla związków gospodarczych o integracji produktowej mogą być „*Stowarzyszenia do poszczególnych czynności handlowych na wspólny rachunek*” z powszechnej ustawy handlowej zaboru austro-węgierskiego z 1862 r.

3. Działanie związków gospodarczych o integracji produktowej reguluje Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej nr 11 – *wspólne ustalenia umowne*, który to w szczególności:

- wprowadza pojęcie „**umowy wspólnie kontrolowanej**” (wspólne ustalenie umowne) oraz konieczne warunki jej zaistnienia,
- definiuje dwie nowe umowy wspólnie kontrolowane a mianowicie: umowę wspólnego działania i umowę wspólnego przedsięwzięcia.
- wprowadza standard ewidencji księgowej zdarzeń gospodarczych zachodzących podczas realizacji i sprzedaży produktów wspólnych ustaleń umownych

4. Wielostronne umowy wspólnie kontrolowane łamią jeden z kanonów gospodarki liberalnej jakim jest tajemnica handlowa. Kanon ten oparty jest na znanej paremii prawniczej „*Volenti non fit iniuria*” (*temu, który się zgodził nie dzieje się krzywda*). Dlatego ich wprowadzenie napotyka na opór podyktowany silnym egoizmem społecznym, do przełamania którego niezbędna jest siła państwa – krzywda, bowiem, nie dzieje się jedynie temu, który zgodził się z zachowaniem uczciwych warunków kontraktu.

5. Dla otwarcia drogi do powstawania u nas konglomeratów (związków gospodarczych o integracji produktowej) niezbędne są następujące działania:

- Wydanie rozporządzeń wykonawczych do **Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej nr 11 - wspólne ustalenia umowne**. Umożliwi to prowadzenie wzajemnych rozrachunków pomiędzy wspólnikami wspólnych ustaleń umownych z zachowaniem wymogów stawianych umowom wspólnie kontrolowanym. Są to naprawdę kosmetyczne zmiany związane z koniecznością stosowania faktur VAT w wersji „samofakturowanie” do rozliczania sprzedaży produktów dokonanych „w imieniu i na rzecz” wszystkich wspólników wspólnych ustaleń umownych.
- Uzupelnienie kodeksu spółek handlowych o regulacje dotyczące konglomeratów.

Wzorcem może być rozdział o „Stowarzyszeniach do poszczególnych czynności handlowych na wspólny rachunek” z prawa zaboru austro-węgierskiego

Materiał uzupełniający: <https://dl.dropboxusercontent.com/u/75370509/Zwi%C4%85zki%20gospodarcze%20-%20prawo%20wsp%C3%B3lnych%20ustale%C5%84%20umownych.pdf>

5. Reforma ustroju rolnego – wielostronne umowy wspólnie kontrolowane

(dr Krzysztof Lachowski, dr Roman Izdebski, mgr inż. Piotr Świder, mgr inż. Józef Kamycki, dr Adam Tittinger, Ryszard Schaeffer)

Obowiązkiem państwa jest zapewnienie wyżywienia swoim obywatelom, a rolnictwu warunków, by mogło dostarczać żywność w wystarczającej ilości i jakości. Jego potencjał jest w ostatnich latach niszczone m.in. przez nierównomierne rozłożenie ryzyka biznesowego pomiędzy uczestnikami łańcucha wytwarzania żywności. Próby wpasowania rolnictwa w doktrynę liberalnej gospodarki rynkowej spowodowały, że wieś i Polska ponoszą potworne koszty finansowe, społeczne i środowiskowe. Umowy kontraktacyjne, o które oparty był dawny ustrój rolny, uległy eliminacji i wymagają przywrócenia w nowszej formie.

Cele, które chcemy osiągnąć:

1. Zapewnienie warunków do wytwarzania wystarczającej ilości żywności o wysokiej wartości odżywczej
2. Ochronę środowiska naturalnego w prowadzeniu działalności rolniczej (zasada „zanieczyszczający płaci”)
3. Stworzenie warunków dla dochodowości wszystkim aktywnym rolnikom (zróżnicowanie płatności/dopłat)
4. Ochrona zasobów polskiego rolnictwa przed wykupem przez kapitał zagraniczny

5. Rozłożenie ryzyka biznesowego pomiędzy rolników, przetwórców i handel. Jest to ważny element partnerskiego modelu stosunków gospodarczych, służący budowaniu zdrowych więzi społecznych.

Postulaty:

1. Uznanie rolnictwa za strategiczny sektor państwa (uzupełnienie obecnego zapisu Art. 23 Konstytucji RP)
2. **Oparcie ustroju rolnego o wielostronne umowy wspólnie kontrolowane pomiędzy rolnikami (i ich organizacjami, np. grupami producenckimi), przetwórcami i obowiązkowo handlem.** Z mocy prawa, wspólnicy umów wspólnie kontrolowanych uczestniczą we wszystkich czynnościach mających wpływ na kształtowanie się udziałów ze wspólnych przedsięwzięć. Pozwoli to na:
  - złamanie dyktatu cenowego stosowanego przez sieci handlowe i duże zakłady przetwórcze,
  - ochronę przed niepełnowartościową importowaną żywnością,
  - stworzenie warunków do ukształtowania się gospodarki samo-koordynującej oraz uzyskania stabilizacji cen,
  - pozyskanie działek „scalonych” użytkowo bez konieczności geodezyjnego scalania gruntów,
  - włączenie do uprawy tzw. „mienia kaduczego” (niczyjego) i zagospodarowanie odłogów.
3. Nadanie wyższego priorytetu krótkim łańcuchom dostaw żywności, czyli promowanie sprzedaży żywności lokalnie wytworzonej (zahamuje to napływ gorszej i tańszej żywności zagranicznej) - to ważny aspekt. To jedyna racjonalna droga na wygranie „bitwy o polski handel” ze wszystkimi tego pozytywnymi skutkami dla budżetu państwa.
4. Włączenie Izb Rolniczych w struktury samorządowe poprzez ich reprezentację w Ławie Gospodarczej samorządu.
5. Wprowadzenie kontroli sprzedaży ziemi rolniczej i zasobów polskiego rolnictwa za obowiązkową zgodą rolników danej gminy.
6. Ograniczenie biurokracji w rolnictwie.
7. Preferencje dla wytwarzania żywności o wysokiej jakości (rolnictwo ekologiczne, biologizacja rolnictwa/stosowanie naturalnych technologii/gospodarka restoratywna/odtwórcza, rolnictwo bez „chemii”, eliminowanie dodatków chemicznych z żywności) poprzez dofinansowania oraz opodatkowanie skażenia środowiska.
8. Wprowadzenie degresywnego systemu dotacji rolniczych (im większe gospodarstwo tym proporcjonalnie mniejsze dotacje – w ten sposób dążymy do rewizji zasad Wspólnej Polityki Rolnej).
9. Zakaz upraw GMO.

6. Reforma ustroju samorządowego - Lokalny Klaster Samorządowy

(Koordynacja: mgr Krzysztof Lewandowski, mgr Małgorzata Sożewska – Wirkus, dr Aleksander Kisil, mgr Adam Domaradzki)

Takie formy samorządu jak Izby Gospodarcze, Rolne, Rzemieślnicze mają znikomy wpływ na gospodarke lokalną. Usytuowane są poza strukturą władzy. Proponujemy rozważenie **wprowadzenia 2-ławowego organu samorządu terytorialnego z ławą budżetową i ławą gospodarczą.** Sprzyjać to będzie właściwemu rozwojowi ekonomicznemu regionów. Ława Gospodarcza sprawowałaby nadzór nad Lokalnym Klastrem Samorządowym.

1. Lokalny Klaster Samorządowy to zestaw działań oraz instytucji, mających za zadanie przywrócić realną samorządność władzom lokalnym w obszarach finansowym oraz gospodarczym.
2. Klaster powinien swoim zasięgiem objąć na początku obszar jednego lub kilku powiatów, a w przyszłości obszar regionu.
3. Podstawą klastra i przywrócenia samorządności są następujące elementy: bank komunalny, towarzystwo go-

spodarcze, samorządowa waluta lokalna, budżet partycypacyjny, uwłaszczenie dóbr komunalnych (drogi, wodociągi, rynek, oczyszczanie) na rzecz wspólnoty mieszkańców

4. Bank komunalny to klasyczny bank w postaci spółki akcyjnej o 100-procentowym kapitale samorządowym. W przypadku trudności jednego powiatu z wygospodarowaniem z budżetu kwoty ok. 30 mln złotych, jaka jest konieczna do założenia banku komunalnego (wymagany minimalny kapitał 5 mln euro plus koszty organizacji banku i jego funkcjonowania w okresie startowym), może on powstać na bazie kapitału kilku powiatów.
5. Bank komunalny, prócz tego, że będzie prowadził rachunki powiatu, lokalnych firm i mieszkańców, a także dostarczał tanich kredytów, przeznaczonych na budownictwo komunalne, rozwój lokalnych MMŚP, będzie także dostarczycielem infrastruktury informatycznej dla samorządowej waluty lokalnej. Perspektywa czasowa założenia banku komunalnego to 1 rok od czasu podjęcia decyzji o jego powołaniu.
6. Podstawą gospodarki lokalnej powinny być związki gospodarcze działające na mocy prawa o wspólnych ustaleniach umownych oraz inne formy zorganizowanej kooperacji (klastry gospodarcze) i spółdzielczości.
7. Samorządowa waluta lokalna będzie oparta na lokalnych podatkach. Jej start musi poprzedzić uchwała starosty lub prezydenta o akceptowaniu samorządowej waluty jako zapłaty lokalnego podatku. Władze powiatu powinny także rozważyć możliwość zapewnienia samorządowej walucie niewielkiego bonusu - w wysokości 5-10% - przy zapłacie lokalnego podatku.
8. Informatycznie obsługiwana przez bank komunalny, samorządowa waluta lokalna może się stać bazą dla następujących eksperymentów społecznych:
  - a) pełnej automatyzacji ściągania lokalnego podatku,
  - b) wprowadzenia obywatelskich kont, prowadzonych w walucie lokalnej, opartych na PESEL-u, niezajmowalnych przez komornika i pozwalających na realne przeciwdziałanie wykluczeniu finansowemu, będącemu filarem wykluczenia społecznego,
  - c) wprowadzenia mechanizmu dywidendy narodowej i gwarantowanej emerytury w gospodarkach dobrobytu.
11. Budżet partycypacyjny to część „nieobligatoryjna“ budżetu gminy (płace, opłaty infrastrukturalne, raty spłat kredytów itp.), na którą rokrocznie ma wpływ lokalna społeczność.
12. Budżet partycypacyjny opracowywany jest w formie zbierania propozycji, następnie konsultacji społecznych i wreszcie decyzji referendalno-wieczowej.
13. Lokalne dobra komunalne są własnością suwerena, czyli mieszkańców danej gminy. Dlatego formalnie powinny być w ich posiadaniu i władaniu – nie powinno to być urzędnicze państwo w państwie.
14. Dobra komunalne to wszelka lokalna infrastruktura publiczna: drogi komunalne, wodociągi, rynek, bazar, dom kultury, budynek urzędu gminy, remiza, oczyszczalnia ścieków, szkoła, przedszkole, ośrodek zdrowia itd.)
15. Uwłaszczenie dóbr komunalnych następuje na drodze:
  - a) powołania komunalnej spółki akcyjnej będącej właścicielem wszystkich dóbr komunalnych;
  - b) ogłoszenia emisji akcji tej spółki i zapisów na akcje wśród mieszkańców gminy.

7. Reforma systemu podatkowego – łamanie egoizmu społecznego

(Koordynacja: Mgr Stanisław Adamczyk, mgr Małgorzata Sożewska – Wirkus, dr Aleksander Kisil, mgr inż. Józef Kamycki, inż. Jan Sposób, mgr inż. Dariusz Kosiur, mgr Adam Domaradzki)

Budżet państwa powinien być zrównoważony i pokrywany jedynie z podatków. W tym celu proponujemy następujące zmiany prawa podatkowego, aby tam gdzie trzeba podatek był powszechny a tam gdzie trzeba – sprawiedliwy.

A. Dla podatków pośrednich (o formule taryfowej)

Podatki o formule taryfowej powinny przede wszystkim spełniać postulat powszechności. W powszechnym odczu-

ciu nie płać podatków przedsiębiorstwa zagraniczne. Mają one bowiem nieograniczone możliwości manipulowania cenami produktów podczas wprowadzania ich na polski obszar gospodarczy, a prawo polskie jest w tej sytuacji bezradne. Dlatego postuluje się:

1. Dla przedsiębiorstw mających swoje centra decyzyjne i logistyczne poza granicami Polski, przez co nie możemy kontrolować ani ich technicznego kosztu wytwarzania ani osiąganych zysków celem opodatkowania podatkiem dochodowym, postuluje się wprowadzenie dodatkowego podatku obrotowego.

Należy jednak pamiętać, że każdy podatek jest cenotwórczy i w ostatecznej instancji płaci go społeczeństwo. Jednak z faktu poprawy konkurencyjności polskich producentów, takie rozwiązanie byłoby korzystne.

2. Należy podjąć prace, aby podatki pośrednie jak VAT i Akcyza oraz para-podatek ZUS zastąpić podatkiem możliwym do ściągnięcia w formie prowizji od transakcji płatniczych. Możliwość taką daje postępująca dominacja pieniądza elektronicznego w regulowaniu płatności. Pozwoliłoby to na radykalne obniżenie kosztu poboru podatku.

B. Dla podatków bezpośrednich (o formule dochodowej)

Podatek o formule dochodowej, który stanowi niespełna 20% wpływów budżetowych, powinien przede wszystkim służyć przełamywaniu egoizmu społecznego w obszarach:

- równomiernego rozkładania się bogactwa wśród obywateli, i
- nakłaniania przedsiębiorców do podejmowania decyzji inwestycyjnych w obszarach „realnych”, i w interesie załogi, a nie kapitałowych w interesie własnym.

Dlatego proponujemy wprowadzenie następujących zmian w podatkach PIT i CIT:

1. Zniesienie podatku liniowego (19%) płaconego przez przedsiębiorców.

Wprowadza on niczym nie uzasadnioną odwrotną redystrybucję dochodu powodującą powstawanie niewyobrażalnych dysproporcji majątkowych i liczne nadużycia podatkowe. Nie jest prawdą, że silna progresja podatku dochodowego ZAWSZE??? pozbawia przedsiębiorstwa możliwości inwestycyjnych. W przedsiębiorstwach, które zdecydują się na budowę własności pracowniczej (spółkach właścicielsko – pracowniczych) będzie akurat odwrotnie. Przedsiębiorca jest, bowiem, najpierw poborcą podatku dochodowego od swoich pracowników a dopiero później płatnikiem podatku od swojego dochodu. Dzieliąc się ze swoimi pracownikami przyrostem majątku będzie mógł jego przyrost opodatkowywać w niskich szczeblach skali podatkowej.

2. Podniesienie kwoty wolnej od podatku do poziomu płacy minimalnej. Mogłoby to być 24 000 zł.

Powinno to wpłynąć zarówno na obronę ludności najniżej zarabiającej jak i na obniżenie progu inicjatywy gospodarczej.

3. Włączenie do podstawy opodatkowania salda inwestycji odtworzeniowych finansowanych z kwot wliczanych w ciężar kosztów operacyjnych.

Fortuny w głównej mierze nie pochodzą od zainwestowanego zysku lecz drogą inwestycji finansowanych w ciężar kosztów operacyjnych.

4. Dokapitalizowanie emisją pieniądza aktywów spółek właścicielsko – pracowniczych oraz ustanowienie „dochodowej granicy grzechu” na poziomie 10-krotnej płacy minimalnej. Byłby to trzeci próg skali podatkowej o sukcesywnie zwiększającym oprocentowaniu od 50% do 80% o 10% rocznie.

Przedsiębiorca powinien sobie policzyć co mu się bardziej opłaca: działać legalnie, płacić podatki, korzystać z dopłat do kapitału i dzielić się z pracownikami majątkiem firmy czy ukrywać się w szarej strefie lub uciekać do rajów podatkowych

5. Wprowadzenie prostego wariantu taryfowego dla podatku dochodowego w budżecie i przedsiębiorstwach, w których dysproporcje dochodów ustalone są zgodnie z urzędowym taryfikatorem.

Znacznie obniżyłoby to koszty poboru podatku.

Do pobrania: <https://dl.dropboxusercontent.com/u/75370509/Stanowisko%20KoRReUs.pdf>